

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/26/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824200682
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5824200682.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov: matky - D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. G. H. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpená zástupcom: Advokátska kancelária Hovan a Hospúdku, s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, a otca - B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX I. XXX, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou, so sídlom Vajanského 2786/2, 010 01 Žilina, o návrhu matky aj otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu otca maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu matky maloletého dieťaťa s podaním prihlášky na plnenie povinnej školskej dochádzky a o návrhu matky maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu otca maloletého dieťaťa na zápis maloletého dieťaťa na povinnú školskú dochádzku, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/17/2025-631 zo dňa 29. októbra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I/, VI/, VII, VIII/ p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II/, III/, IV/ v spojení so súvisiacimi výrokmi VI/, IX/ z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I/ zveril maloletého A. B. C., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia.

Výrokom II/ rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého sumou 550,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred na mesiac, na ktorý sa platí výživné, do rúk matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 24.04.2024.

Výrokom III/ uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 8.200,- Eur do rúk matky maloletého dieťaťa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom IV/ uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 150,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný bankový účet maloletého, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Matka maloletého je povinná do siedmich dní od právoplatnosti rozsudku zriadiť maloletému osobitný bankový účet a platobné údaje oznámiť otcovi dieťaťa písomne na jeho naposledy známu adresu trvalého bydliska. Na nakladanie s finančnými prostriedkami na osobitnom bankovom účte maloletého je potrebné schválenie súdu.

Podľa výroku VI/ v prevyšujúcej časti zamietol návrh matky dieťaťa na určenie výživného.

Výrokom VII/ upravil styk otca s maloletým tak v bežnom kalendárnom roku, ako aj počas sviatkov a prázdnin s tým, že otec dieťaťa si bude dieťa preberať od matky v mieste jej bydliska a po ukončení

styku otec dieťa matke v mieste jej bydliska odovzdá a matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ho otcovi odovzdať.

Výrokom VII/ zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu matky maloletého dieťaťa s podpísaním a podaním prihlášky na vzdelávanie maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2024/2025 na Súkromnej základnej škole s materskou školou G., J. D. XXXX, K. L..

Výrokom VIII/ udelil za otca maloletého súhlas na zápis maloletého dieťaťa na povinnú školskú dochádzku na Súkromnú základnú školu, so sídlom L. XX, I..

Výrokom IX/ o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na návrhy rodičov maloletého dieťaťa týkajúce sa nezhôd pri plnení povinnej školskej dochádzky, odôvodnenie návrhov, návrh otca maloletého dieťaťa na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom striedania, jeho odôvodnenie a návrh matky maloletého dieťaťa na jeho zverenie do osobnej starostlivosti matky a jeho odôvodnenie a po vykonanom dokazovaní za aplikácie ust. § 24 ods. 1, 5, § 35, § 36, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

3. Uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 18P/33/2024-51 zo dňa 28.03.2024 a zo dňa 22.01.2025 okresný súd spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 18P/33/2024 a sp. zn. 7P/37/2024.

Uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 18P/33/2024-61 zo dňa 12.04.2024 okresný súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 18P/33/2024 a sp. zn. 7P/41/2024. Po tom, čo Krajský súd v Prešove rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Spišská Nová Ves s prenesením miestnej príslušnosti je dôvodný a spis sa vrátil na Okresný súd Námestovo, bola mu pridelená spisová značka 7P/17/2025.

4. Dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a nedošlo medzi nimi k dohode o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Otec maloletého dieťaťa navrhol dieťa zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, neskôr svoje stanovisko zmenil a pripustil zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Matka dieťaťa navrhla dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky.

Okresný súd uznesením č. k. 7P/51/2024-60 zo dňa 30.4.2024 dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. V súčasnosti maloleté dieťa býva s matkou v I., navštevuje tam druhý ročník základnej školy, má tam voľnočasové aktivity. Zo správy kolízneho opatrovníka okresný súd zistil, že dieťa má u matky vytvorené vhodné podmienky pre všestranný rozvoj. Maloletý sa v I. adaptoval, darí sa mu v škole, čo sa týka prospechu aj správania, venuje sa prospešným voľnočasovým aktivitám, vytvoril si sociálne väzby či už s príbuznými, spolužiakmi alebo susedmi. Dieťa v osobnej starostlivosti matky prosperuje po fyzickej, psychickej aj sociálnej stránke. Okresný súd nezistil v starostlivosti matky žiadne nedostatky, pre ktoré by bolo potrebné zmeniť výchovné prostredie dieťaťa.

5. K návrhu otca maloletého dieťaťa na striedavú osobnú starostlivosť o dieťa okresný súd uviedol, že takýto návrh a takáto forma starostlivosti by nebola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Bydliská rodičov maloletého dieťaťa (I., J. K. L. a I.) sú od seba vzdialené 111 km a pokiaľ maloletý navštevuje základnú školu v I., nebolo by možné zabezpečiť, aby dieťa dochádzalo do školy z miesta bydliska svojho otca. Pokiaľ by aj „teoreticky“ prichádzalo do úvahy, aby dieťa navštevovalo dve základné školy – jednu v mieste bydliska matky a druhú v mieste bydliska otca, takéto riešenie by nebolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Pre psychický a sociálny vývoj dieťaťa nie je vhodné, aby nebolo súčasťou stabilného školského kolektívu, ale tieto kolektívy striedalo a rovnaké sa týka aj pedagógov, ktorí s dieťaťom pracujú. Bolo by otázne hodnotenie dieťaťa viacerými pedagógmi z rovnakých predmetov, hoci dieťa je v súčasnosti na prvom stupni základnej školy, ale aj v tomto prípade by malo dvoch pedagógov v dvoch školách. Striedavá osobná starostlivosť podľa záverov okresného súdu by nepochybne mala negatívny dopad na kvalitu sociálnych väzieb dieťaťa, a to či už v rámci školského kolektívu alebo aj v rámci voľnočasových aktivít, keď by dieťa opakovane menilo prostredie matky a otca, a tým pádom by so žiadnym z týchto kolektívov nezdialovalo „spoločný osud“. Nakoniec otec maloletého pripustil zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky.

Poverenie zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok udelil okresný súd obom rodičom, pretože nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal rodičovské práva a povinnosti niektorého z rodičov po tejto stránke obmedziť.

6. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie a uviedol, že pri určení výživného sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Súčasne sa prihliada aj na tie majetkové pomery, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako sa prihliada aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

7. Zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky bolo nevyhnutné určiť vyživovaciu povinnosť otca. Matka maloletého je zamestnankyňa Finančného riaditeľstva SR, pracuje na Daňovom úrade v E.. Z ročného zúčtovania preddavkov na daň za rok 2024 okresný súd zistil, že v roku 2024 jej bola vyplatená zdaniteľná mzda vo výške 4.544,22 Eur, daň z príjmu fyzickej osoby bola zaplatená vo výške 863,40 Eur, bol jej vyplatený daňový bonus na jedno dieťa 1.281,15 Eur, poberá prídavok na jedno dieťa 60,- Eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s maloletým dieťaťom a so svojím partnerom v partnerovom byte v I.. Maloletý je žiakom druhého ročníka ZŠ v I., má dobrý zdravotný stav, vo voľnom čase sa venuje športovým aktivitám, hrá hokej a florbal. Maloletý sa so svojím otcom pravidelne stretáva, styk otca s maloletým dieťaťom bol dočasne upravený neodkladným opatrením. Obaja rodičia potvrdili, že otec sa s maloletým dieťaťom sporadicky stretáva aj nad rámec neodkladného opatrenia, pretože matka dieťaťa to otcovi dieťaťa umožňuje.

8. K pomerom otca maloletého okresný súd uviedol, že býva v I., v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Deklaroval, že je dlhodobo práceneschopný pre chorobu. Príjem ako tichý spoločník v spoločnosti Security 7 s.r.o. má vo výške 500,- Eur mesačne, príjem ako administratívny pracovník v uvedenej s.r.o. na dohodu s príjmom 200,- Eur mesačne. Deklaroval výdavok na splátku hypotéky 470,- Eur mesačne, uviedol, že za úver kúpil byt, ktorý následne predal a peniaze z predaja použil na rekonštrukciu domu svojich rodičov. Uviedol, že je ochotný platiť výživné 150,- až 200,- Eur mesačne. Bol spoločníkom viacerých s.r.o., ktoré prevádzkovali jedáleň, kaviareň, strážnu službu s tým, že kaviareň a jedáleň stále fungujú. Obchodné podiely v s.r.o. podľa jeho vyjadrenia predal z dôvodu, že išiel na PN a tiež z dôvodu, že sa chcel viac venovať synovi. Je vlastníkom auta Škoda Octavia Combi a motorky tzv. Chopper. Deklaroval úspory 20.000,- Eur.

9. Z jednotlivých zmlúv o prevode obchodného podielu okresný súd zistil, že dňa 29.07.2024 otec maloletého dieťaťa previedol obchodný podiel v spoločnosti Rule Holding s.r.o., IČO: 53 110 064 za cenu 5.000,- Eur. Kúpna cena bola zaplatená pri podpise zmluvy.

Zo Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 27.02.2024 okresný súd zistil, že otec maloletého dieťaťa ňou previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti RuLe Trade, s.r.o., IČO: 50 181 858 za cenu 5.000,- Eur, ktorá mu bola zaplatená pred podpisom zmluvy.

Zo Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 19.04.2024 bolo zistené, že otec maloletého dieťaťa previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti Security 7 s.r.o., IČO: 55 192 726 na nadobúdateľa D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. B.. Tento obchodný podiel otec maloletého dieťaťa previedol na uvedeného nadobúdateľa bezodplatne.

Zo Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 16.02.2024 okresný súd zistil, že otec maloletého dieťaťa previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti VARO holding s.r.o., IČO: 47 429 178 za kúpnu cenu 2.500,- Eur.

Týmito zmluvami podľa okresného súdu otec maloletého dieťaťa bez dôležitého dôvodu sa vzdal svojho príjmu z podnikania. Okresný súd neveril tvrdeniam otca maloletého dieťaťa, že dôvodom, pre ktorý previedol svoje obchodné podiely v uvedených spoločnostiach, bola skutočnosť, že je dlhodobo práceneschopný pre chorobu a že chcel viac času tráviť so svojím synom. Poukázal na samotné vyjadrenie otca maloletého dieťaťa v návrhu na začatie konania doručeného na okresný súd dňa 26.03.2024 (pôvodná sp.zn. 7P/41/2024), kde otec maloletého dieťaťa uviedol, že má dobrý zdravotný stav, s dieťaťom aktívne trávi voľný čas a tiež uviedol, že pracuje a jeho práca si vyžaduje občasné cestovanie. Okresný súd podotkol, že ani v rámci pojednávaní, ktorých sa zúčastnil otec maloletého dieťaťa osobne, nezaznamenal žiadne významné zdravotné komplikácie u otca maloletého dieťaťa, pokiaľ bol mobilný, komunikoval, nejavil príznaky žiadneho akútneho ochorenia a podľa vlastného vyjadrenia v spoločnosti, v ktorej bol spoločníkom, ďalej pracuje. Aktívne trávi svoj čas, počas konania bol s maloletým dieťaťom na dovolenke v Chorvátsku, kde sa plavili na jachte. Podľa okresného súdu sa otec maloletého dieťaťa zbavil svojich obchodných podielov v s.r.o. účelovo, s cieľom dosiahnuť určenie nižšieho výživného. Zmluvy o prevode obchodného podielu otec maloletého uzavrel buď počas súdneho konania alebo tesne pred jeho začiatkom, keď už jeho vzťahy s matkou dieťaťa boli výrazne zhoršené

a bol predpoklad, že sa nedohodnú o úprave rodičovských práv a povinností. Išlo pritom o spoločnosti, ktoré prosperujú a ďalej fungujú, čo potvrdil aj otec dieťaťa, keď v rámci svojho výsluchu uviedol, že strážna služba, kaviareň a jedáleň, ktoré prevádzkujú dotknuté s.r.o., ďalej fungujú. Dôkazom bola aj tá skutočnosť, že v jednej z nich, a to v spoločnosti Security 7 s.r.o. otec maloletého dieťaťa pracuje a v podstate vykonáva rovnakú činnosť, ako vykonával aj vtedy, keď bol spoločníkom. Podľa vlastného vyjadrenia je aj tichým spoločníkom v tejto s.r.o..

Otec maloletého dieťaťa sa zbavil svojich obchodných podielov v spoločnostiach s ručením obmedzeným, ktoré, ako vyplynulo tak z výsluchu otca maloletého dieťaťa, ale aj z údajov z účtovných závierok týchto s.r.o. poskytnutých registrovými súdmi alebo zverejnených napr. na webovej stránke N., dosahujú zisk a vlastní majetok vysokej hodnoty. Otec maloletého dieťaťa potvrdil, že v čase, keď matka s dieťaťom bývali v K. L., tak jej platil nájomné za byt, v ktorom bývali, v sume 700,- Eur mesačne. Okresný súd mal za to, že pokiaľ otec maloletého dieťaťa platil nájomné 700,- Eur mesačne za byt, v ktorom bývala matka s dieťaťom, tak je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť aj výživné v tejto výške.

10. Okresný súd návrhu matky na výživné 700,- Eur nevyhovel v plnom rozsahu, keď určil výživné 550,- Eur mesačne a súčasne určil povinnosť otcovi dieťaťa prispievať na tvorbu úspor maloletého dieťaťa vo výške 150,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie bol názoru, že vzhľadom na vek a potreby maloletého dieťaťa, ktoré má dobrý zdravotný stav a má bežné potreby, je postačujúce výživné 550,- Eur mesačne. Takto určené výživné vyjadruje aj zásadu, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. V najlepšom záujme maloletého dieťaťa bolo, aby otcovi bola uložená povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého dieťaťa, ktoré budú predstavovať finančnú rezervu pre dieťa do budúcnosti. Pri určení príspevku na tvorbu úspor maloletého dieťaťa okresný súd zoberal do úvahy aj skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa má podľa svojho vlastného vyjadrenia úspory 20.000,- Eur. Aj z týchto úspor môže prispievať na tvorbu úspor maloletého dieťaťa.

11. Súčasne okresný súd zaviazal otca maloletého dieťaťa zaplatiť zameškané výživné za obdobie, odkedy bolo právo na výživné na súde uplatnené dňa 24.04.2024 do dňa vyhlásenia rozhodnutia dňa 29.10.2025 vo výške 8.200,- Eur. Pri výpočte zameškaného výživného u nedoplatku na výživnom zoberal do úvahy to, že otec maloletého dieťaťa doteraz na výživnom zaplatil 1.500,- Eur, podľa vyjadrenia matky začal platiť výživné od júna 2024 vo výške 100,- Eur mesačne, s výnimkou októbra 2025, kedy zaplatil 200,- Eur. Doteraz na výživnom zaplatil 1.800,- Eur, po započítaní na výživné 550,- Eur mesačne od 24.04.2024 do 29.10.2025 vo výške 9.900,- Eur, t.j. nedoplatok na výživnom predstavoval 8.200,- Eur.

12. V prevyšujúcej časti okresný súd návrh matky na určenie výživného zamietol ako nedôvodný.

13. Úpravu styku otca s maloletým dieťaťom cez víkendy v nepárnych týždňoch v bežnom období vyjadril vo výroku VI/ napadnutého rozsudku okresného súdu tak, ako bol tento styk určený už neodkladným opatrením. Podľa okresného súdu táto úprava sa ukázala ako vyhovujúca počas bežného obdobia. Okrem toho upravil styk otca s maloletým dieťaťom aj počas školských prázdnin, vianočných a veľkonočných sviatkov. Určenú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom považoval súd prvej inštancie za takú, ktorá otcovi a dieťaťu poskytne dostatočný časový priestor na to, aby sa medzi otcom a dieťaťom udržiaval a rozvíjal citový vzťah a aby otec mohol uplatňovať svoj výchovný vplyv na dieťa.

14. Rodičia maloletého dieťaťa sa nedohodli na plnení povinnej školskej dochádzky na základnej škole, pričom išlo o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa býva s matkou v I., navštevuje druhý ročník súkromnej základnej školy, a preto je v záujme maloletého dieťaťa, aby súd nahradil súhlas otca maloletého dieťaťa so zápisom maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky na tejto škole. Nebolo v záujme maloletého dieťaťa, aby navštevovalo Základnú školu v K. L., pretože tam nebýva, nie je v osobnej starostlivosti otca a doteraz navštevovalo Základnú školu v I.. Okresný súd preto zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu matky na prijatie dieťaťa na vzdelávanie v Základnej škole v K. L. a vyhovel návrhu matky na nahradenie súhlasu otca s prijatím maloletého dieťaťa na vzdelávanie na Základnej škole v I..

15. K pojednávaniu konanému dňa 29.10.2025 okresný súd uviedol, že sa uskutočnilo v neprítomnosti otca maloletého dieťaťa, ktorý sa na pojednávanie síce dostavil, ale krátko po jeho začatí opustil pojednávacie miestnosť, pretože nesúhlasil s pojednávaním bez prítomnosti svojej právnej zástupkyne a odmietol zúčastniť sa pojednávania. Právna zástupkyňa sa na pojednávanie nedostavila z dôvodu, že

im bolo doručené predvolanie nie na pojednávanie, ale na výsluch. Okresný súd uviedol, že síce išlo o pravdivé tvrdenie otca maloletého dieťaťa, že jeho zástupkyňa, ako aj jemu bolo doručené predvolanie na deň 29.10.2025 o 09:00 hod. na Okresný súd Námestovo, pracovisko Dolný Kubín, kde v prípade predvolania právneho zástupcu je uvedené, že súd ho predvoláva na výsluch a v prípade predvolania účastníka je uvedené, že ho súd predvoláva na výsluch a tiež je uvedené, aby sa v určený deň a hodinu ustanovil na zistenie názoru maloletého dieťaťa, avšak v texte oboch predvolaní sú poučenia ohľadne pojednávania, nie výsluchu alebo zisťovania názoru maloletého dieťaťa. Zo strany okresného súdu došlo pri vyhotovení predvolania pre účastníka aj zástupcu k zrejmej nesprávnosti, keď súd v predvolaniach uviedol, že účastníka/zástupcu predvoláva na výsluch, no okresný súd toto pochybenie nepovažoval za taký vážny dôvod, pre ktorý by bolo potrebné pojednávanie odročiť. Z predvolania, ktoré otec dieťaťa a jeho zástupkyňa na termín 29.10.2025 obdržali, vyplýva, že súd v tomto termíne uskutoční úkon, kde požaduje osobnú účasť otca dieťaťa a jeho zástupkyne. Bolo preto povinnosťou otca sa na okresný súd v tomto termíne dostaviť a pokiaľ chcel, aby ho zastupovala jeho zástupkyňa, tak mal zabezpečiť jej účasť. Okresný súd bol názoru, že ak sa otec maloletého dieťaťa dostavil na pojednávanie dňa 29.10.2025, nič mu nebránilo, aby na tomto zotrval a uplatňoval na ňom svoje procesné práva. Tejto možnosti sa otec maloletého dieťaťa rozhodol vzdať, keď z pojednávania dňa 29.10.2025 odišiel, a preto musí znášať procesné dôsledky svojho rozhodnutia, a to, že súd pojednával aj rozhodol v jeho neprítomnosti.

16. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov konania.

17. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie a mal za to, že okresný súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, rozhodnutie považoval za nesprávne, nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené s prvkami arbitrárnosti až svojvôle. Podľa otca maloletých detí rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo zakladá odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Za aplikácie § 220 ods. 2 CSP v spojení s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva považoval rozsudok okresného súdu za nedostatočne odôvodnený, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Pochybenie okresného súdu otec maloletého dieťaťa videl aj v predvolaní na výsluch na deň 29.10.2025, na ktoré konanie sa napriek nepriaznivému zdravotnému stavu dostavil, pre kolíziu pojednávania sa nedostavila jeho právna zástupkyňa. Nie je možné súhlasiť s odôvodnením rozsudku okresného súdu, že došlo ku chybe v písomnom predvolaní. Otec maloletého dieťaťa bol pripravený výlučne na výsluch a s odkazom na zápisnicu z predchádzajúceho pojednávania zo dňa 12.05.2025, resp. zo dňa 16.06.2025 mal za to, že sa bude vykonávať ďalšie dokazovanie. Napriek uvedenému okresný súd vo veci vyhlásil meritorne rozhodnutie, čím došlo k porušeniu práva otca na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, imanentnou súčasťou ktorého je aj právo na obhajobu, pretože otcovi maloletého dieťaťa bola odňatá možnosť náležitej prípravy na pojednávanie, ako aj v práve predkladať ďalšie dôkazy.

18. Otec maloletého dieťaťa namietal nesprávnosť výroku I/, pretože okresný súd sa nezaoberal skutočnosťami, že maloleté dieťa od svojho narodenia žilo v meste K. L., kde má vytvorené široké sociálne väzby, navštevovalo tu predškolské zariadenie a z tohto prostredia a stabilného zázemia ho proti vôli otca vytrhla matka, a teda svojím konaním priechiacim sa záujmu maloletého dieťaťa vytvorila stav, v ktorom otec po uznesení o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 30.04.2024 nemal nijakú možnosť uspieť so svojím návrhom na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Okresný súd v napadnutom rozsudku sa nezmienal o otcovej vôli sa presťahovať bližšie k aktuálnemu bydlisku matky, aby mohol realizovať plnohodnotne starostlivosť o maloleté dieťa v režime striedavej osobnej starostlivosti. Okresný súd bez vykonania náležitého dokazovania bol presvedčený, že návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nevyhovie.

19. K určení výživného v sume 700,- Eur, z toho 550,- Eur na bežné výživné a 150,- Eur na tvorbu úspor namietal neštandardný postup okresného súdu, keď zákonná sudkyňa na pojednávaní dňa 12.05.2025 viedla otvorenú diskusiu s právnym zástupcom matky, že 700,- Eur výživné je vysoké, ale čo keby ho rozdelili a časť bola použitá na tvorbu úspor (zvukový záznam z pojednávania zo dňa 12.05.2025 a zo

dňa 16.06.2025). K bežnému výživnému určenému v sume 550,- Eur otec maloletého dieťaťa uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné, okresný súd neustálil výšku oprávnených výdavkov maloletého dieťaťa s poukazom aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/88/2017, sp. zn. 4Cdo/209/2012. Ak okresný súd v odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že dieťa má len bežné potreby, tak toto tvrdenie je v priamom rozpore s výškou bežného výživného v sume 550,- Eur mesačne, ktorú za bežnú považovať nemožno. Pri výživnom určenom okresným súdom v sume 550,- Eur za stavu, že vyživovaciú povinnosť má aj matka, tak oprávnené potreby maloletého by museli byť ustálené v sume minimálne 800,- Eur mesačne, čo nemožno rozhodne pri dieťati vo veku 7 rokov považovať za „bežné“. Absurdné je zdôvodnenie súdom prvej inštancie, že pokiaľ otec maloletého dieťaťa platil nájomné 700,- Eur mesačne za byt, tak je v jeho možnostiach platiť v takejto výške aj výživné. Bežné výživné a tvorba úspor v úhrnej sume 700,- Eur mesačne je pre otca maloletého dieťaťa absolútne likvidačné. Rozhodnutím okresného súdu bolo popreté ust. § 217 ods. 1 CSP. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 12CoP/81/2023 zo dňa 29.09.2023, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/85/2015 zo dňa 10.02.2016. Nebolo zohľadnené, že otec sa na výžive maloletého dieťaťa podieľa tiež osobnou starostlivosťou a inými vecnými plneniami.

Nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu v odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že neboli zaznamenané žiadne významné zdravotné komplikácie otca. Súčasťou spisového materiálu bola lekárska správa preukazujúca zdravotné komplikácie otca. Nebolo namieste, pokiaľ okresný súd akýmkoľvek spôsobom lekárske potvrdenie o práceneschopnosti otca bagatelizoval.

K zameškanému výživnému podľa výroku III/ namietal, že okresný súd odignoroval to, že otec maloletému dieťaťu kupoval počas doby prebiehajúceho súdneho konania veci a bez ďalšieho bolo vzaté do úvahy klamlivé tvrdenie matky v tom, že sa otec podieľal na výživnom len v sume 100,- Eur mesačne. Okresný súd pristúpil iba k mechanickému výpočtu dlžného výživného za obdobie od začatia súdneho konania po vyhlásenie meritórneho rozhodnutia bez toho, aby sa vysporiadal s preukázateľne vynaloženými financiami na potreby maloletého dieťaťa, riadne zdokumentovanými otcom a predloženými v súdnom konaní. Týmto postupom došlo k porušeniu práva otca ako účastníka na spravodlivý súdny proces s poukazom aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5CdoR/4/2025. Hoci je vyčíslenie otcom vynaložených oprávnených výdavkov na maloleté dieťa za obdobie prebiehajúceho súdneho konania časovo náročné, nie je možné sa tváriť, akoby tieto výdavky na maloleté dieťa zo strany otca nad rámec úhrady okresným súdom určeného výživného, vynaložené neboli, a to najmä, pokiaľ boli riadnym spôsobom preukázané a včas okresnému súdu predložené. Otec preukázateľne z bankového účtu od mesiaca marec 2024 do mesiaca október 2025 uhradil na potreby maloletého dieťaťa sumu minimálne 2.965,- Eur, čo okresný súd absolútne nezohľadnil.

K tvorbe úspor okresný súd nedostatočne aplikoval § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak neprešetril, nevykonal dokazovanie vo vzťahu k majetkovým pomerom otca, čím je rozhodnutie okresného súdu aj v tejto časti opätovne nepreskúmateľné. Otec maloletého dieťaťa nevlastní nijaký nehnuteľný majetok a tohoto času žije spoločne so svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý patrí do ich vlastníctva. Ani životný štýl otca nemožno považovať za nadštandardný, ak jedinou dovolenkou, na ktorej otec bol v roku 2024, bol výlet na lodi v Chorvátsku spoločne so známymi a maloletým synom. V roku 2025 otec na dovolenke nebol. Nemôže vo vzťahu k určeniu tvorby úspor obstať ani odôvodnenie rozsudku okresného súdu s odkazom na úspory otca vo výške 20.000,- Eur, ktoré pri určení súhrnnej sumy výživného 700,- Eur mesačne sa otcovi minú za 28 mesiacov. Zásadne poprel, že by sa zbavoval svojho príjmu prevodom obchodných podielov.

20. Otec maloletého dieťaťa poprel, že by súhlasil so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky, pretože rozsah styku uviedol výslovne z opatrnosti, pokiaľ by okresný súd jeho návrhu na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti nevyhovel. Malo byť prihliadané k tomu, že matka svojím konaním, a to presťahovaním sa s maloletým bez súhlasu otca, maloletého vytrhla z jeho prirodzeného prostredia, a tým nie je zrejmé, z akého dôvodu iba otcovi bolo ponechané znášať ťarchu matkinho konania a nutnosť cestovania pre dieťa do vzdialenosti 160 km ako na začiatku, tak aj po ukončení styku. K výrokom VII/ a VIII/ podľa otca absentuje odôvodnenie, čo je v rozpore s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Otec maloletého dieťaťa poukázal aj na rozhodnutie týkajúce sa tých istých účastníkov sp. zn. 14P/220/2024 zo dňa 18.12.2024 – rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves, keď okresný súd zohľadnil vzdialenosť bydlísk, ktorú spôsobila matka, aj vo svojom rozhodnutí. V závere odvolania otec maloletého dieťaťa poukázal na neprimeranú dĺžku konania 21 mesiacov s poukazom aj na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 196/2024 zo dňa 28.5.2024. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

21. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 12.01.2026 (č.l. 682 spisu), ktorý sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu.

22. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa vyjadrila aj matka prostredníctvom zvoleného zástupcu. Považovala rozsudok okresného súdu za správny a zákonný. Zdôraznila, že spolu s maloletým byva posledné dva roky v I.. K predvolaniu na výsluch na deň 29.10.2025 uviedla, že nemala pochybnosti o tom, že išlo o účasť na pojednávaní, ak z textu vyplynula len zjavná chyba v písaní. Otec bol zo strany okresného súdu informovaný, že došlo ku chybe v písaní, a že sa bude pojednávať a až následne otec demonštratívne opustil miestnosť s tým, že sa tohto pojednávania nebude zúčastňovať a nežiadal pojednávanie odročiť. Ak tvrdil kolíziu pojednávania svojej právnej zástupkyne, tak ani jej nič nebránilo požiadať z tohto dôvodu riadne a včas o odročenie pojednávania. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky bolo logickým dôsledkom súčasného stavu, keď sa maloletý syn zdržiava v I., kde má všetky sociálne väzby, navštevuje Základnú školu v I., navštevuje hokejový krúžok vždy v sobotu ráno, kde pravidelne trénuje, hrá florbal, a to v dňoch utorok, streda a štvrtok o 16:30 hod., navštevuje ZUŠ – odbor literárno-dramatický vždy vo štvrtok o 13:00 hod., a preto tvrdenie otca o tom, že nemohol uspieť so svojim návrhom na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, pretože sa súd na pojednávaní dňa 30.04.2024 vyjadril, že maloletý momentálne býva s matkou v I., a teda, že nie sú splnené podmienky na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, nie je pravdivé. Podľa matky otec maloletého dieťaťa nechce akceptovať faktický stav, že striedavá starostlivosť nie je v záujme maloletého syna, a to vzhľadom na realizáciu jeho základnej školskej dochádzky a školskej a mimoškolskej činnosti. Maloletý má lekára – pediatra v I., v ambulancii D. D. O., a to od 22.04.2024. V súlade so záujmom maloletého je jeho zverenie do osobnej starostlivosti matky, a to s prihliadnutím na jeho už dlhodobé sociálne väzby k matke a k jej bydlisku.

K určenému výživnému matka poukázala na to, že deklarovala svoje príjmy a výdavky, ako aj, že otec maloletého nepoukazoval nad rámec určeného výživného platby, s výnimkou prípadu, keď od januára 2025 do októbra 2025 platil maloletému poplatok 35,- Eur mesačne za hokej. Ak uvádza otec maloletého, že uhradil sumu 2.965,- Eur, tak nejde o pravdivé tvrdenie, pokiaľ sa neberie do úvahy výživné vo výške 100,- Eur mesačne. K výpisom z účtu otca maloletého uviedla, že deklaruje aj finančné transakcie, ktoré uskutočnil v rokoch 2021 a 2023. Ak otec maloletého dieťaťa deklaruje nejaké nákupy pre syna, matka o týchto nákupoch nevie. K majetkovým pomerom otca uviedla, že chodí pre syna a podľa doložených fotografií vozidlom Mercedes Benz EQE rok výroby 2022, ktoré stojí nie menej ako 37.000,- Eur, používa vozidlo AUDI Q7, AUDI A6 AVANT, Jaguár F, AUDI A8. Ešte pred rozchodom rodičov maloletého otec maloletého podnikal vo viacerých obchodných spoločnostiach, v ktorých previedol obchodné podiely:

- v spoločnosti Rule Holding s.r.o., IČO: 53 110 064 za cenu obchodného podielu 5.000,- Eur, pričom hospodárske výsledky; tržby, výnosy za posledný deklarováný rok 2021 boli vo výške 116.096,- Eur,
- v spoločnosti RuLe Trade s.r.o., IČO: 50 181 858 prevod obchodného podielu za cenu 5.000,- Eur, pričom spoločnosť vykazuje hospodárske výsledky; tržby a výnosy za posledný deklarováný rok 2019 vo výške 151.430,- Eur,
- v spoločnosti VARO holding, IČO: 47 429 178 dňa 16.02.2024 prevod obchodného podielu za cenu 2.500,- Eur, pričom spoločnosť vykazuje hospodárske výsledky, a to tržby a výnosy za posledný deklarováný rok 2024 v sume 279.998,- Eur,
- v spoločnosti Security 7 s.r.o., IČO: 55 192 729 dňa 19.04.2024 prevod obchodného podielu bezodplatne, pričom spoločnosť vykazuje hospodárske výsledky, a to tržby, výnosy za posledný deklarováný rok 2024 v sume 787.621,- Eur.

Otec stále aktívne podniká, jeho zdroj príjmov je predovšetkým z činnosti bezpečnostnej služby Security 7 s.r.o., kde otec v súčasnosti pracuje. Otec sa pravidelne zúčastňuje na dovolenke na plachtinici, jazdí na štvorkolke, jazdí a šoféruje v súvislosti so svojím povoláním, a preto zdravotný stav, na ktorý poukazuje otec maloletého, spochybňuje predovšetkým matka. Otec maloletého svoju dlhodobú PN potvrdil z titulu diagnózy, ktorú má „na papieri“, avšak sú pochybnosti o diagnóze, ak otec údajne trpí inkontinenciou a nie hocijakou, ale ide o tretí stupeň a trvalú diagnózu, ktoré potvrdenie o tejto diagnóze vydal lekár – známy otca. K dĺžke konania prispel sám otec maloletého svojím postupom a návrhom na vykonanie dôkazov. Úprava styku je v súlade so záujmom maloletého, a to s prihliadnutím na jeho rastúce školské a mimoškolské povinnosti. Úpravu sviatkov a prázdnin nemožno hodnotiť tak, ako to uvádza otec maloletého, že ide o nerovnomerné rozloženie v prospech matky. Otec opomína skutočnosť, že opustenie K. L. sa uskutočnilo v atmosfére, ktorú matka doposiaľ hodnotí ako útok a psychické týranie zo strany otca. Svojím postupom otec skôr sleduje záujem ako škodiť matke maloletého dieťaťa a jeho prístup k výchove syna je odlišný od prístupu matky. Otec zo špekulatívnych dôvodov deklaruje svoje

nízke príjmy. V skutočnosti pracuje a jeho príjmy sú také, že mu umožňujú platiť výživné v určenej výške. Otec nerešpektuje predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia a výživné neplatí riadne a včas a nerešpektuje ani termíny návratu maloletého k matke. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

23. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

24. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil napadnutý rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CSP a vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I/, VI/, VII/, VIII/ potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch II/, III/, IV/ v spojení so súvisiacimi výrokmi VI/, IX/ bol rozsudok okresného súdu zrušený a v tejto časti vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie za aplikácie ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

25. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/26/2026-707 zo dňa 03.03.2026, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.03.2026 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajského súdu.

26. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok okresného súdu, podľa ktorého bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, s oprávnením maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok oboma rodičmi (výrok I/), s určením vyživovacej povinnosti otcovi v sume 550,- Eur mesačne, počnúc dňom 24.04.2024 (výrok II/), s uložením povinnosti otcovi zaplatiť zameškané výživné vo výške vo výške 8.200,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III/) a povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 150,- Eur mesačne (výrok IV/), zamietnutý návrh matky maloletého dieťaťa na určenie výživného v prevyšujúcej časti (výrok V/), s úpravou styku otca s maloletým (výrok VI/), zamietnutý návrh otca maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu matky maloletého dieťaťa s podpísaním a podaním prihlášky na vzdelávanie maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2024/2025 na Súkromnej základnej škole s materskou školou G., J. D. XXXX, K. L. (výrok VII/) a udelený súhlas za otca maloletého na zápis maloletého dieťaťa na povinnú školskú dochádzku na Súkromnú základnú školu v I. (výrok VIII/), s rozhodnutím o trovách prvoinštančného konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov (výrok IX/).

27. Otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne v odvolaní kládol dôraz na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu podľa § 220 ods. 2 CSP, na procesné pochybenie okresného súdu súvisiace s meritórnym rozhodnutím na pojednávaní konanom dňa 29.10.2025. Nesúhlasil so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky, pretože okresný súd pri jeho návrhu na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti sa nezaoberal skutočnosťami, že maloleté dieťa od svojho narodenia žilo v meste K. L., kde má vytvorené široké sociálne väzby, nebola vyhodnotená otcova vôľa presťahovať sa bližšie k aktuálnemu bydlisku matky, aby mohol realizovať plnohodnotne starostlivosť o maloletého v režime striedavej osobnej starostlivosti. Otec maloletého dieťaťa namietal nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu pri určení vyživovacej povinnosti, ako aj povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor. Odkázal na uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/88/2017 a sp. zn. 4Cdo/209/2012, podľa ktorých sa vyžaduje, aby súd dôkladne zistil a vyčíslil odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a uviedol ich v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo v danom prípade absentuje. Tvrdenie, že maloletý má bežné potreby, je v rozpore s výškou bežného výživného v sume 550,- Eur mesačne pri veku dieťaťa 7 rokov. Podľa otca maloletého dieťaťa nebolo namieste, ak okresný súd akýmkoľvek spôsobom bagatelizoval lekárske potvrdenie o práceneschopnosti otca, jeho zdravotné indispozície. Pri zameškanom výživnom okresný súd odignoroval kupovanie vecí otcom maloletého dieťaťa pre jeho potreby.

Nebolo vykonané dokazovanie okresným súdom na zohľadnenie otcom vyčíslených vynaložených oprávnených výdavkov na maloleté dieťa, čo malo dopad na výšku zameškaného výživného. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva dokazovanie vo vzťahu k majetkovým pomero

otca maloletého, k aplikácii ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine pri určení povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletého. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že prevody obchodných podielov vykonané pred začatím konania, prípadne v priebehu konania, boli účelové a ani nesúhlasil so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky, pretože rozsah styku s maloletým navrhoval výslovne z opatrnosti, pokiaľ by nebolo vyhovené jeho návrhu na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Mal za to, že došlo k nerovnomernému rozdeleniu letných prázdnin; okresný súd nepristúpil k uloženiu povinnosti matke, aby participovala na cestovných nákladoch, ktoré otcovi s jej presťahovaním vznikli a navrhol, aby po ukončení styku si dieťa preberala v mieste bydliska otca. Pri nezhode rodičov o plnení povinnej školskej dochádzky mal otec maloletého za to, že k výrokom VII/, VIII/ absentuje odôvodnenie, ako aj, že podľa Nálezu Ústavného súdu SR IV. ÚS 196/2024 zo dňa 28.05.2024 pri úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu nejde o vec považovanú za skutkovo zložitú, a tým dĺžku konania 21 mesiacov považoval za neakceptovateľnú.

28. K odvolacím dôvodom otca maloletého je potrebné uviesť, že mali charakter tak procesnoprávných námietok, ako aj hmotnoprávných. Na ich vyhodnotenie nebolo potrebné zo strany krajského súdu nariadiť pojednávanie, ak postačovalo vychádzať z obsahu spisového materiálu za stavu, keď otec maloletého dieťaťa v odvolaní kládol dôraz na absenciu odôvodnenia napadnutého rozsudku, t.j. jeho nepreskúmateľnosť a procesné pochybenie okresného súdu vo veci predvolania na termín 29.10.2025, na ktorom bolo meritórne rozhodnuté.

29. Krajský súd primárne vyhodnocoval otcom maloletého dieťaťa namietané procesné pochybenie okresného súdu na základe predvolania na termín 29.10.2025 a náležitosti meritórneho rozhodnutia.

30. Z úpravy sudkyne okresného súdu zo dňa 24.09.2025 (č.l. 617 spisu) vyplynulo, že vytýčila pojednávanie na deň 29.10.2025 o 09:00 hod., na ktoré predvolala rodičov maloletého dieťaťa, ich zástupcov a kolízneho opatrovníka. Podľa doručení (č.l. 617 spisu), predvolanie na termín pojednávania 29.10.2025 mal otec maloletého doručený fikciou doručenia dňa 23.10.2025, jeho právna zástupkyňa JUDr. Katarína Filipovičová dňa 06.10.2025 (§ 106, § 111 ods. 3 CSP, § 178 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP), t.j. kvalifikovaným a včasným doručením predvolania mal okresný súd splnené procesné podmienky k tomu, aby vec na nariadenom pojednávaní dňa 29.10.2025 prejednal a rozhodol.

31. Z obsahu predvolania v celom jeho texte (č.l. 618, 619 spisu) vyplýva nielen predvolanie otca maloletého dieťaťa ako účastníka konania na výsluch, ktorý sa uskutoční 29.10.2025 o 09:00 hod., výzva súdu, aby na pojednávanie predložil potvrdenie o svojich príjmoch za posledných 12 mesiacov, doklady o svojich výdavkoch, ale aj poučenie ohľadne vytýčeného pojednávania, o rozsahu dokazovania listinami, uvedené podmienky pre odročenie nariadeného pojednávania. Právnej zástupkyňi otca maloletého dieťaťa bolo doručené predvolanie právneho zástupcu (č.l. 620 spisu), obsahom ktorého, okrem predvolania na výsluch na deň 29.10.2025 o 09:00 hod. na Okresnom súde Námestovo, pracovisko Dolný Kubín, Radlinského 36, Dolný Kubín, sú v texte tohto predvolania vyjadrené podmienky pojednávania, dokazovania listinami, podmienky pre odročenie nariadeného pojednávania.

32. Krajský súd v zhode s okresným súdom podľa odseku 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatuje, že k meritórnemu prejednaniu a následne rozhodnutiu vo veci na nariadenom termíne pojednávania konanom dňa 29.10.2025 boli splnené všetky procesnoprávne podmienky vyžadované zákonnou úpravou, ak otec maloletého a jeho právna zástupkyňa mali doručenie predvolania vykázané riadne a včas, s poučením o podmienkach nariadeného pojednávania, vykonávania dôkazov na tomto pojednávaní, s uvedením podmienok pre odročenie pojednávania. Nemožno relevantne z obsahu týchto predvolaní tak, ako tvoria súčasť spisového materiálu (č.l. 618 až 620 spisu), vyňať len časť textu o predvolaní na výsluch, pokiaľ súčasťou predvolania účastníka konania, a to otca maloletého dieťaťa a jeho právnej zástupkyne boli vyjadrené podmienky pojednávania, na ktorom dôjde aj k výsluchu účastníka konania, prípadne jeho právnej zástupkyne. Nie každé procesné pochybenie súdu podľa ustálenej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu predstavuje porušenie práva na spravodlivý proces (primeranie uznesenie NS SR sp. zn. 1CdoR/9/2025 zo dňa 25.11.2025). K termínu nariadeného pojednávania právna zástupkyňa otca maloletého i napriek poučeniu o predvolaní neuskutočnila procesný návrh na odročenie pojednávania, tohto sa nezúčastnila. Pokiaľ na toto nariadené pojednávanie sa dostavil otec maloletého dieťaťa, ktorý nesúhlasil s pojednávaním v neprítomnosti jeho právnej zástupkyne, ktorá sa nedostavila z dôvodu, že bolo doručené predvolanie nie na pojednávanie,

ale na výsluch a po oznámení stanoviska zo strany sudkyne, že pojednávanie sa uskutoční, hneď na úvod pojednávania, ktoré sa začalo o 09:23 hod., opustil pojednávaciú miestnosť o 09:31 hod. (Zápisnica o pojednávaní zo dňa 29.10.2025 č.l. 626 až 628 spisu), týmto postupom sa otec maloletého dieťaťa sám vzdal svojich práv, a tento jeho postup nie je porušením práva na spravodlivý proces.

33. Podľa odvolacieho súdu nedošlo k zásahu do práv otca maloletého dieťaťa ako účastníka konania, ktorý by bolo možné hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces, ak okresný súd svojim postupom neznemožnil realizáciu práv otca maloletého dieťaťa ako účastníka konania, pretože sám svojim rozhodnutím, keď odišiel z pojednávania konaného pred okresným súdom nariadeného na 29.10.2025, nenaplnil výkon práv tak procesnoprávného, ako aj hmotnoprávného charakteru. Krajský súd poukazuje na to, že pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamenajú aj porušenie ústavne zaručených procesných práv v spojení s uplatnením súdnej ochrany práva. K takémuto postupu zo strany okresného súdu, vzhľadom aj k obsahovej náležitosti celého znenia predvolania na nariadený termín pojednávania konaného dňa 29.10.2025, nedošlo. Nebola otcovi maloletého dieťaťa ako účastníkovi konania a jeho právnej zástupkyňi znemožnená realizácia práv, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé, a to vzhľadom aj na predchádzajúce konanie v danej veci.

Vzhľadom k uvedenému nedošlo k procesnému pochybeniu okresného súdu takého charakteru, že by došlo k porušeniu práva otca maloletého dieťaťa ako účastníka konania na spravodlivý súdny proces (konanie).

34. Ďalším odvolacím dôvodom procesnoprávného charakteru a súčasne aj hmotnoprávného bolo namietanie nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku k všetkým výrokovým časťami, ktoré podľa otca maloletého dieťaťa nemá atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

35. Krajský súd vo všeobecnosti k náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia uvádza, že jeho súčasťou má byť popis obsahu podstatných skutkových tvrdení účastníkov konania a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlenie, ako skutkové tvrdenia a právne argumenty boli zo strany súdu posúdené, uvedenie, z ktorých dôkazov bolo vychádzané a zároveň vyjadrené zákonné ustanovenia, z ktorých boli vyvodené právne závery.

36. Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu a jeho odôvodnením krajský súd konštatuje k výrokom I/, VI/, VII/, VIII/ riadne zdôvodnenie súdom prvej inštancie. K týmto výrokovým časťami okresný súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, vyjadril, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, a ktoré zákonné ustanovenia na vyhodnotený skutkový stav aplikoval, a preto nebol relevantný odvolací dôvod otca maloletého dieťaťa, že by rozsudok okresného súdu k uvedeným výrokovým časťami neobsahoval odôvodnenie vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

37. K výroku I/ o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, s oprávnením obidvoch rodičov maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok sa viaže odôvodnenie v odseku 8. napadnutého rozsudku okresného súdu. Vecne správnym spôsobom a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa bolo prijaté konštatovanie, že nebolo možné vyhovieť návrhu otca maloletého dieťaťa na striedavú osobnú starostlivosť o maloletého. Podľa výsledkov dokazovania bolo zistené, že maloletý už na základe uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/51/2024-60 zo dňa 30.04.2024 bol dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky, od ktorého rozhodnutia matka vykonáva jeho osobnú starostlivosť, spoločne bývajú v I., maloletý navštevuje 2. ročník základnej školy. V prostredí tejto základnej školy sa maloletý adaptoval, čo vyplynulo aj zo správy kolízneho opatrovníka, matka má vytvorené podmienky na rozvoj maloletého, maloletý sa venuje voľnočasovým aktivitám, vytvoril si sociálne väzby, prosperuje po fyzickej, psychickej aj sociálnej stránke. V starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky, pre ktoré tak, ako správne uviedol okresný súd, by bolo potrebné meniť výchovné prostredie maloletého dieťaťa. Práve už vytvorenú stabilitu prostredia maloletého, ktorá je dôležitá pre zdravý vývin maloletého dieťaťa, by striedavá osobná starostlivosť o maloletého nerešpektovala najlepší záujem maloletého dieťaťa. Stabilita prostredia, a to nielen bývania s matkou v I., ale aj školského prostredia, ako jedna zo zložiek záujmu maloletého dieťaťa v zmysle Čl. 5 Zákona o rodine, by bola narušená striedavou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, ktoré by pri výkone

tejto formy starostlivosti muselo navštevovať 2 základné školy, každá so samostatným prístupom výučby a požiadaviek na školskú prípravu. Zmena sociálneho prostredia v nových školských podmienkach by nebola v záujme duševného, telesného a citového vývinu maloletého, stability vzťahových väzieb, ak je maloletý „ukotvený“ v prostredí, v ktorom v súčasnosti býva s matkou, a to v I. a v podmienkach plnenia povinnej školskej dochádzky na Súkromnej základnej škole v I..

Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v odvolaní namietal, že nedostal v odôvodnení napadnutého rozsudku odpoveď na to, že matka proti vôli otca vytrhla maloletého zo stabilného prostredia, v ktorom maloletý žil od svojho narodenia, a to v meste K. L. a bola ignorovaná vôľa otca presťahovať sa bližšie k aktuálnemu bydlisku matky, tak pre riadne odôvodnenie napadnutého rozsudku k výroku I/ sa nevyžaduje, aby bola daná odpoveď na každý argument predostretý účastníkom konania v súdnom konaní, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, k čomu zo strany okresného súdu v odôvodnení viažucom sa k výroku I/ došlo. Okresný súd vecne správne prihliadol aj na vzdialenosť bydlísk rodičov maloletého dieťaťa, a to I., J. K. L. a I., vzdialené 111 km, pri posudzovaní návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti.

Otec k výroku I/ o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky namietal, že by súhlasil so zverením do osobnej starostlivosti matky, pretože rozsah styku navrhoval výslovne len z opatrnosti, ak by jeho návrhu na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti nebolo vyhovené. Podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 12.05.2025 (č.l. 388 rub spisového materiálu), právna zástupkyňa otca maloletého dieťaťa, okrem iného uviedla, že pre prípad zverenia dieťaťa do výlučnej starostlivosti matky, otec navrhuje úpravu styku. Na tomto pojednávaní (č.l. 389 spisu) ďalej právna zástupkyňa otca maloletého dieťaťa uviedla návrh úpravy styku otca s maloletým dieťaťom počas prázdnin, t.j. nielen v rámci bežného režimu, ale aj počas prázdninového obdobia. Pokiaľ zo strany otca, resp. jeho právnej zástupkyne sa predložila k navrhovanej forme striedavej osobnej starostlivosti o maloletého alternatíva úpravy styku otca s maloletým, tak je nepochybné, že otec maloletého dieťaťa mal úvahu o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, a tým pripustil možnosť rozhodnutia o takejto forme starostlivosti o maloletého, takže ani v tomto smere nebol relevantný odvolací dôvod otca maloletého dieťaťa.

38. Vecne správne okresný súd vo väzbe k výroku I/ o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, výrokom VI/ upravil styk otca s maloletým, podmienky ktorého podľa krajského súdu rešpektujú práva otca maloletého dieťaťa, ktorý nie je preferenčným rodičom, aby sa podieľal na výchove maloletého dieťaťa, na jeho starostlivosti, aby vykonával rodičovské práva a povinnosti, budoval s maloletým citový vzťah a podieľal sa na samotnom vývine a vývoji maloletého svojim podielom, čo mu umožňuje rozsah úpravy styku v zmysle výroku VI/ napadnutého rozsudku okresného súdu. Vecne správne okresný súd pri úprave styku otca s maloletým prihliadol aj na jeho úpravu podľa neodkladného opatrenia, keď sa s daným režimom zžili tak rodičia maloletého dieťaťa, ako aj maloletý a nenaruša to ani školské povinnosti, voľnočasové aktivity, ktorým sa venuje maloletý, pokiaľ je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatku od 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod., s osobitnou úpravou styku počas prázdnin a sviatkov.

Krajský súd nezistil dôvod, aby odlišne v odvolacom konaní upravil podmienky realizácie styku otca s maloletým dieťaťom, keď otec si bude dieťa preberať od matky v mieste jej bydliska a po ukončení styku dieťa matke v mieste jej bydliska odovzdá, ak bežná úprava styku je každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod., čo rozhodne neprímerane nemôže zaťažovať otca maloletého dieťaťa ani v osobnej, ani vo finančnej rovine. Ani v tomto smere krajský súd nezistil nesprávnosť výroku VI/ a ani to, že by k tejto výrokovej časti nebolo dostatočné odôvodnenie, ak v odseku 13. stručné a výstižné závery okresného súdu nepredstavujú nedostatok odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

39. Dostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku sa viaže aj k výrokom VII/, VIII/, ktoré riešia nezhodu rodičov o podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, a to v plnení si povinnej školskej dochádzky maloletým a výbere školy, na ktorej si bude plniť túto povinnú školskú dochádzku. Autoritatívnym rozhodnutím okresného súdu v zmysle § 35 Zákona o rodine výrokmi VII/, VIII/, ku ktorým sa vzťahuje odôvodnenie v odseku 14. napadnutého rozsudku, pri zamietnutí návrhu otca maloletého dieťaťa na nahradenie súhlasu matky na prijatie dieťaťa na vzdelávanie v Súkromnej základnej škole v K. L., vyhovel návrhu matky na nahradenie súhlasu otca na zápis maloletého dieťaťa na povinnú školskú dochádzku, vzdelávanie na Súkromnej základnej škole v I.. Pri tejto nezhode rodičov okresný súd vecne správne prihliadol na samotný záujem, potreby maloletého dieťaťa, ktorý Základnú školu v I. navštevuje, je v 2. ročníku, je v tejto základnej škole zastabilizovaný, s vytvorením si už aj sociálnych väzieb a naviac

býva s matkou v I., ktorej je podľa výroku I/ zverený do osobnej starostlivosti, a preto je namieste, aby si plnil povinnú školskú dochádzku na Súkromnej základnej škole v I..

40. Krajský súd z titulu vecnej správnosti a dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vo výrokových I/ o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, s oprávnením obidvoch rodičov maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, VI/ o úprave styku otca s maloletým, VII/ a VIII/ o autoritatívnom rozhodnutí okresným súdom pri nezhode rodičov týkajúcej sa podstatnej otázky s plnením si povinnej školskej dochádzky maloletého, v týchto výrokových častiach rozsudok okresného súdu potvrdil za aplikácie § 387 ods. 1 CSP.

41. Po posúdení odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa do výrokov II/, III/, IV/ a v súvisiacich výrokových VI/, IX/ bol krajský súd názoru, že v týchto výrokových častiach bolo nevyhnutné rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie, dokazovanie a rozhodnutie za aplikácie ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v spojení s ust. § 391 ods. 1 CSP, pretože vzhľadom na nižšie uvedené závery, absenciu odôvodnenia napadnutého rozsudku viažuceho sa k uvedeným výrokovým častiam, prípadne nie riadneho odôvodnenia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a potrebného rozsahu vykonania dokazovania, nebolo možné tento nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

42. Okresný súd meritórnym rozhodnutím, a to výrokom II/ určil vyživovaciu povinnosť otcovi maloletého tak, že je povinný prispievať na jeho výživu sumou 550,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred na mesiac, na ktorý sa platí výživné, do rúk matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 24.04.2024. Výrokom III/ uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť zameškané výživné vo výške 8.200,- Eur zaplatiť do rúk matky maloletého do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom IV/ uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 150,- Eur mesačne. Súvisiacim výrokom V/ v prevyšujúcej časti zamietol návrh matky dieťaťa na určenie výživného. K týmto výrokovým častiam okresný súd v odsekoch 9., 10., 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na pomery matky maloletého dieťaťa, na vyjadrenia otca maloletého dieťaťa a deklarovanie príjmu z jeho strany a na základe vyjadrení otca maloletého dieťaťa vyhodnocoval jeho zvolené postupy, keď na základe zmlúv o prevode obchodného podielu previedol svoj obchodný podiel v obchodných spoločnostiach Rule Holding, s. r. o., IČO: 53 110 064, RuLe Trade, s.r.o., IČO: 50 181 858, Security 7, s. r. o., IČO: 55 192 726, VARO holding, s. r. o., IČO: 47 429 178, v ktorých otec maloletého dieťaťa vykonával podnikateľskú činnosť, a ktoré podľa výsledkov vykonaného dokazovania k dátumu rozhodnutia napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obchodnými spoločnosťami prosperujúcimi, dosahujúcimi zisk, vlastniacimi majetok vysokej hodnoty. Zo strany otca maloletého dieťaťa nebolo preukázané, že by sa z dôležitého dôvodu vzdal svojej majetkovej účasti v týchto obchodných spoločnostiach, a preto bolo potrebné pri schopnostiach a možnostiach, majetkových pomeroch otca maloletého dieťaťa ako povinného z výživného k uvedenému nielen prihliadnúť za aplikácie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, čo uskutočnil okresný súd, ale súčasne vyjadriť hodnotu majetkového prospechu, ktorého sa otec maloletého dieťaťa vzdal prevodom obchodných podielov na základe zmlúv v jednotlivých obchodných spoločnostiach, ako jednej zložky majetkových pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, k čomu pred okresným súdom nedošlo.

43. Do vyjadrenia schopností, možností, majetkových pomerov povinného – otca maloletého dieťaťa bolo nevyhnutné mať preukázané všetky jeho príjmy, výdavky, príjem, ktorý môže dosahovať vzhľadom k svojim schopnostiam, vzdelaniu, pracovným, hlavne podnikateľským zručnostiam, a to nielen pre aplikáciu ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení vyživovacej povinnosti otca maloletého, ale aj pri rozhodovaní súdu, ak sa zistia majetkové pomery povinného rodiča – otca maloletého dieťaťa, na aplikáciu ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, použitie ktorého ustanovenia absentuje v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, a tým aj odôvodnenie k výroku IV/ rozsudku okresného súdu, ktorým bola otcovi maloletého dieťaťa uložená povinnosť prispievať na tvorbu úspor sumou 150,- Eur.

44. V novom konaní, pokiaľ okresný súd na základe doplneného dokazovania bude mať za to, že sú dané zákonné podmienky podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, tak svoje rozhodnutie v tomto smere riadne zdôvodní, za stavu vyjadrenia majetkových pomerov otca maloletého dieťaťa ako povinného rodiča, t.j. súd preskúmava majetkovú situáciu povinného komplexne zo všetkých zákonných hľadísk, majetkové pomery následne vyhodnotí a vyjadrí, či sú také, že okrem zabezpečenia všetkých bežných potrieb dieťaťa v rozsahu, ktorým sa podieľa na životnej úrovni rodičov, majetková situácia na strane otca ako povinného z výživného umožňuje aj tvorbu úspor. Ustanovenie § 63 ods. 3

Zákona o rodine predstavuje výnimku zo zásady spotrebného charakteru výživného. Inými slovami vyjadrené, zákonná úprava v ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje súdu zaviazat' povinného rodiča k tvorbe úspor, a to v rozsahu, v akom mu to jeho majetkové pomery dovoľujú, čím je zároveň prelomená zásada spotrebného charakteru výživného. Aplikácia ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu absentovala, ako aj odôvodnenie k výroku IV/ o povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 150,- Eur mesačne, preto následne nebolo možné podrobiť prieskumu odvolacieho súdu rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti IV/, ak neboli vyjadrené v zákonne požadovanom rozsahu skutkové zistenia okresným súdom na základe výsledkov dokazovania, právne zhodnotenie zisteného skutkového stavu. Pre aplikáciu ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine sa vyžaduje komplexné zistenie majetkových pomerov povinného, t.j. podmienkou takéhoto rozhodnutia je kvalifikované zistenie majetkových pomerov povinného. Tak, ako bolo uvedené v odôvodnení vyššie, súd preskúmava majetkovú situáciu povinného komplexne zo všetkých zákonných hľadísk, a ak dospeje k záveru, že tieto majetkové pomery sú také, že okrem zabezpečenia všetkých bežných potrieb dieťaťa v rozsahu, ktorým sa podieľa na životnej úrovni rodičov, majetková situácia umožňuje tvorbu úspor, určí výšku výživného s prihliadnutím na tento záver.

45. Krajský súd považuje za potrebné dodať, že pre aplikáciu ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine je potrebné mať preukázané nielen nadštandardné pomery rodiča, ktoré umožňujú aj tvorbu úspor nad rámec bežného výživného, ale aj existenciu odôvodnených potrieb dieťaťa, vyžadujúcich si určenie takéhoto výživného. Hoci zákonná úprava pri aplikácii ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine upustila od výpočtu potrieb, je pre aplikáciu ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine potrebné vyjadriť odôvodnené potreby, na ktoré má slúžiť tvorba úspor, príkladmo štúdium, príprava na budúce povolanie, zabezpečenie budúceho bývania, poistenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti o dieťa v prípade určitých zdravotných komplikácií alebo iné osobitné výdavky presahujúce bežnú spotrebu dieťaťa, ak výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa. Dôraz však ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine kladie na kvalifikované zistenie majetkových pomerov povinného rodiča, v danej veci otca maloletého dieťaťa, s vyhodnotením, že sú takého charakteru, že dávajú priestor aj na tvorbu úspor pre potreby maloletého.

46. Výrokom II/ napadnutého rozsudku okresný súd určil vyživovaciú povinnosť otca sumou 550,- Eur mesačne, počnúc dňom 24.04.2024. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa a odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu viažuceho sa k výroku II/ má za to, že v požadovanom a potrebnom rozsahu nebolo vykonané dokazovanie, čo sa následne premietlo aj do nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, čo malo za následok, ako pri výroku IV/ o tvorbe úspor v prospech maloletého, nedostatok spôsobilého predmetu posudzovania, a to rozsudok súdu prvej inštancie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP.

47. Je zrejмый rozdiel medzi bežným výživným (§ 62 Zákona o rodine) a výživným na tvorbu úspor (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Zmyslom a účelom bežného výživného poskytovaného rodičom na základe povinnosti určenej ust. § 62 Zákona o rodine je pokrytie všetkých aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa, preto súd určuje bežné výživné v takej výške, ktorá bude zodpovedať preukázateľným mesačným výdavkom potrebným na uspokojenie potrieb dieťaťa, t.j. ide o vyjadrenie tzv. spotrebného charakteru bežného výživného. Výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa a má slúžiť na vytváranie peňažnej úspory určenej na budúce, ešte neexistujúce výdavky dieťaťa.

48. Podstatou odvolacej argumentácie otca maloletého dieťaťa boli námietky o nedostatočnom skutkovom zistení a právnom posúdení veci, ak neboli ustálené odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a výška výživného určená okresným súdom podľa výroku II/ v sume 550,- Eur podľa otca maloletého nezodpovedá mesačným výdavkom potrebným na uspokojenie potrieb maloletého, ktoré neboli v konaní dokazované a následne okresným súdom ustálené.

Otec maloletého dieťaťa namietal, že matka nepredložila dostatočné doklady o výdavkoch na dieťa a súd sa touto otázkou nezaoberal, pokiaľ žiadal, aby matka preukázala výdavky na maloleté dieťa.

49. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu nie je uvedené dokazovanie o mesačných výdavkoch maloletého dieťaťa, tieto nie sú ustálené. Absentuje vykonanie dokazovania a následne v napadnutom rozsudku nie sú vyjadrené skutkové závery okresným súdom, z akej sumy výdavkov maloletého dieťaťa (odôvodnených potrieb oprávneného) sa v danej veci vychádzalo. Vyjadrenie

odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa je nevyhnutné pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca a do budúca pri zmene pomerov takýto údaj je nevyhnutný na porovnanie stavu v čase pôvodného rozhodnutia s neskoršími okolnosťami, za účelom posúdenia toho, či sa zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. Z napadnutého rozsudku okresného súdu nebolo zistiteľné, z akej sumy výdavkov maloletého dieťaťa sa vychádzalo.

50. K výroku III/ o povinnosti otca zaplatiť zameškané výživné v sume 8.200,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, otec maloletého dieťaťa namietal nezohľadnenie plnení, ktoré poskytol na výživu maloletého dieťaťa, čo dokladoval aj v štádiu odvolacieho konania listinnými dôkazmi.

51. Krajský súd má za to, že pokiaľ okresný súd výkonom III/ rozhodol o povinnosti otca maloletého dieťaťa zaplatiť zameškané výživné v sume 8.200,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, tak okrem zohľadnenia plnení zo strany otca maloletého neodôvodnil pri sume zameškaného výživného 8.200,- Eur majetkovú spôsobilosť otca maloletého na jeho zaplatenie v paričnej lehote, t.j. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

52. Na základe vyššie uvedených zhodnotení a záverov bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II/, III/, IV/ v spojení so súvisiacimi výrokmi V/ a IX/ (trovy prvoinštančného konania) v tejto časti zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie pre nevykonanie dokazovania v potrebnom rozsahu, ktoré by dávalo základ pre výroky II/, III/, IV/ rozsudku okresného súdu o vyživovacej povinnosti otca, povinnosti prispievať na tvorbu úspor maloletého a o zaplatení zameškaného výživného a pre nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku k uvedeným výrokovým častiam.

53. Okresný súd po vrátení veci vykoná dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca, prípadnej povinnosti prispievať na tvorbu úspor maloletého, v novom konaní prihladne aj na odvolacie dôvody otca maloletého, jeho návrh na doplnenie dokazovania.

54. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vyjadří sumu odôvodnených potrieb, výdavkov maloletého, objektivizáciu príjmov otca maloletého ako povinného rodiča, kvalifikované zistenie jeho majetkových pomerov ako povinného, s ustálením aj možnosti príjmu na jeho strane v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a to vo väzbe k zvolenému postupu otca maloletého uzavrieť zmluvy o prevode obchodných podielov v spoločnostiach, v ktorých vykonával podnikateľskú činnosť a pri rozlíšení charakteru bežného výživného a výživného na tvorbu úspor rozhodne tak, aby jeho skutkové a právne závery boli spôsobilé na posudzovanie odvolacím súdom v prípade opätovne vyvolaného odvolacieho konania, s náležitosťami rozsudku vyžadovanými ust. § 220 ods. 2 CSP.

55. Okresný súd v ďalšom konaní sústreďí dokazovanie na zisťovanie skutočností majúcich zásadný význam pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca, zistením odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, zistí majetkové a osobné pomery rodičov, skutočný príjem rodičov, možnosti príjmu u otca maloletého, výšku odôvodnených výdavkov, ich životnú úroveň, pretože pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, za odôvodnené potreby maloletého dieťaťa je potrebné považovať okrem bežných výdavkov i potreby súvisiace s celkovým rozvojom jeho osobnosti, t.j. náklady na voľnočasové aktivity, kultúrne vyžitie, športové aktivity a podobne.

Až po doplnení dokazovania súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, ktoré rozhodnutie aj náležite odôvodní (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje mali oporu vo vykonanom dokazovaní, a aby úvahy okresného súdu k týmto záverom vedúce boli logické, presvedčivé a zrozumiteľné.

56. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

57. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP v novom konaní okresný súd rozhodne aj o trovách daného odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.